

KURJER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 20 kop., każdy następny raz 20 kop.
Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.
Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatku porannym nie zamieszczają się.
Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-ej rano do 8-ej wiecz., w niedziele i święta od 10 do 1 w poł.

PRENUMERATA.
 Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświątecznych, dodatki poranne.
 Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.
 Oddzielna przedpłata na dodatek poranny przyjmowana być nie może.

Dziś: Ireneusza Męcz.
 Niedziela: Euzebjusza Biskupa.
 Poniedziałek: Łazarza Biskupa.
 Wtorek: Gracjana Biskupa.

Wschód słońca o godzinie 8 minut 5.
 Zachód " " " 3 " 45.
 Długość dnia godzin... 7 " 40.
 Ubyło " " " 9 " 3.

Wschód księżycy o godzinie 2 minut 36 w.
 Zachód " " " 4 " 34 r.
 Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 7.
 Dziś o godzinie 4-ej rano zimna 5° R.

Środa: Fausty Wdowy.
 Czwartek: Teofila Męczennika.
 Piątek: Tomasza Apostoła.
 Sobota: Zentona Żołnierza M.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 141.

Wiadomości dworskie.

Najjaśniejszy Pan na najpoddanniejszym raporcie p. ministra spraw wewnętrznych o fundacji przez urzędników poczt i telegrafów okręgu warszawskiego obrazu, z powodu ocalenia Ich Cesarskich Mości i Najjaśniejszej Rodziny od niebezpieczeństwa podczas rozbicia pociągu Cesarskiego d. 17-go października, najmiłośniej w sposób własnoręczny nakreślił racyl: „Serdecznie dziękujemy”.

(Warsz. dzien.)

Najjaśniejszy Pan na najpoddanniejszym raporcie p. ministra spraw wewnętrznych o adresie mieszkańców osady Kibarty w gubernji suwalskiej, z wyrażeniem wiernopoddanych uczuć z powodu cudownego ocalenia Ich Cesarskich Mości i Najjaśniejszej Rodziny od niebezpieczeństwa podczas rozbicia pociągu Cesarskiego d. 17-go października, najmiłośniej w sposób własnoręczny nakreślił: „Serdecznie dziękujemy”.

(Warsz. dzien.)

Zarządzający dobrami państwa w gubernjach warszawskiej, piotrkowskiej, kaliskiej i płockiej doniósł p. ministrowi dóbr skarbowych w imieniu urzędników i leńskich o wyrażeniu najszczerzych z czystego serca uczuć na nabożeństwie dziękczynnym za ocalenie cennego życia Monarchy ukochanego i całej Rodziny Cesarskiej.

Najjaśniejszy Pan rozkazał racyl: podziękować w imieniu Ich Cesarskich Mości za objawione uczucia.

(Praw. wiest.)

Z powodu cudownego ocalenia Najjaśniejszych Państwa od grożącego niebezpieczeństwa, nadesłano wiernopoddane adresy uniwersytetów kijowskiego i warszawskiego. Adres uniwersytetu warszawskiego brzmi, jak następuje:

„Wasza Cesarska Mość, Najmiłośniejszy Monarcho!

Rzadko zdarzają się w życiu wypadki, przewyższające wszelkie pojęcie ludzkie i dające się zrozumieć tylko wiarą we wszechmocną wolę Tego, który rządzi losami ludów i państw. Wierzący schyla głowę w uczuciu bogobojnego zachwytu wobec takiego wypadku i uznaje go za cud. Taki cud zdarzył się w d. 17-ym października st. st.

W nieskończonej radości z powodu cudownego ocalenia życia Waszej Cesarskiej Mości i całej Rodziny Cesarskiej od grożącego niebezpieczeństwa, rada uniwersytetu warszawskiego i wszyscy urzędnicy ośmielają się złożyć u stóp Twoich, Wielki Monarcho, najgłębsze uczucie wiernopoddanej miłości oraz poświęcenia i zanoszą gorące modlitwy do Najwyższego, aby na długie lata zachował drogocenne życie Monarchy i całej Rodziny Cesarskiej ku szczęściu i sławie Rosji.

Wierni poddani Waszej Cesarskiej Mości (następują podpisy).
 (Praw. wiest.)

KALENDARZ

Imiona słowiańskie: Dziś Wolimira, jutro Zdzisławy.
Zgromadzenia: Roczne ogólne zebranie członków Towarzystwa wioślarskiego. (Lokal zimowy Towarzystwa, Królewska—8 wieczorem.)—Posiedzenie członków sekcji III-ej Towarzystwa przemysłu i handlu. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm.—8 wieczorem.)
Wybory: Składanie kartek wyborczych na członków komitetu Towarzystwa rezerwy obywatelskiej. (Gmach Towarzystwa na Krak.-Przedm.—od 5—7-ej wieczorem.)—Składanie kartek wyborczych na członków komitetu delegacji wyborczej i delegacji rachunkowej Towarzystwa rezerwy kupieckiej. (Gmach Towarzystwa, Senatorska—od 4—6-ej wieczorem.)—Składanie kartek wyborczych na członków komitetu delegacji wyborczej i delegacji rachunkowej Towarzystwa rezerwy kupieckiej. (Gmach Towarzystwa, Senatorska—od 4—6-ej wieczorem.)
Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-Przedm. № 15—od 10-ej rano do 6-ej po południu.)—Wystawa obrazów Krywulta. (Hotel Europejski—od 10-ej rano do 7-ej wieczorem.)—Wystawa szkiców. (Lokal stałej wystawy starożytności, Królewska № 1—od 10-ej rano do 4-ej po południu.)—Wystawa przemysłowa. (Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm. № 66—od 10-ej rano do 9-ej wieczorem.)—Wystawa konkursowa sztuki ornamentacyjnej i dekoracyjnej. (Krak.-Przedm., róg Królewskiej—od 10-ej rano do 4-ej po południu.)—Salon artystyczny spółki malarzy i rzeźbiarzy warszawskich. (Nowy Świat № 56—od 10-ej rano do 6-ej po południu.)
Zabawy: Na dochód ubogich, pod opieką Towarzystwa dobroczynności zostających, „Gwiazdka”. (Sala rezerwy obywatelskiej na Krak.-Przedm.—od 3-ej po poł. do 10-ej wieczorem.)
Teatry: Wielki teatr: dziś „Uriel Acosta”, jutro „Uriel Acosta”;—Rozmaitości: dziś „Ciotka na wydaniu”, „Przechodzień” i „Reprezentant domu Miller i S-ka”, jutro „Hrabia René”;—Mały teatr: dziś „Jestem literatem”, jutro „Baron cygański”. (7½ wieczorem.)
Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-ej rano do wieczora.)
Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajdujące się na dzień dzisiejszy rs. 474 kop. 77. (Pożyczki wydawane będą. Wykup i prolongata uskutecznią się od 9-ej rano do 1-ej po południu.)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

= **Nowosti** dowiadują się, że czasowy zarząd kolei rządowych ma być poddany pod władzę departamentu kolejowego ministerjum komunikacji.

= **Grażdanin** donosi, iż cukrownicy z Królestwa Polskiego starają się o zmniejszenie premjów asekuracyjnych, a to z tego powodu, że, jak dowodzą, towarzystwa asekuracyjne w ciągu ostatnich lat zapłaciły przy wynagradzaniu pożarów zaledwie 10% złożonych wkładek.

= **Nowoje wremia** dowiaduje się, że projekt utworzenia przy ministerjum finansów specjalnej kancelarii taryfowej został już przyjęty przez radę państwa. Na czele nowej instytucji stać będzie dyrektor i dwóch wicedyrektorów.

= **Swiet** donosi, iż istnieje projekt zorganizowania towarzystwa akcyjnego, które na własny koszt ma zbudować linię kolei penzeńsko-czarjomorskiej, oraz 40 składów zbożowych, z ogólną objętością 1,250,000 czetw.

= Na zasadzie art. 103-go obowiązującej dotąd ustawy dla zgromadzeń felczerskich w Królestwie Polskiem z d. 23-go września 1842-go r., pryncypałom izb felczerskich służy prawo wywieszania przed izbą, jako znaku, trzech miedzianych mosiężnych na przecie zawieszonych. Od czasu jednak ostatniej burzy dozorczy policyjni w niektórych cyrkulach żądają usunięcia tych znaków na równi z szydami, zawieszonymi nakształt chorągwi. Otóż urząd starszych warszawskiego zgromadzenia felczerskiego wystosował do p. prezydenta miasta podanie, aby członkom tego zgromadzenia wolno było nadal z nadanego przywileju korzystać.

= Były starszy inżynier miasta, p. Grotowski, był przewodniczącym komisji technicznej komitetu kanalizacyjnego, po opuszczeniu tego stanowiska przez p. Chrzanowskiego. Ponieważ zastępca głównego inżyniera nie może równocześnie przewodniczyć komisji technicznej, ze względu na kolizję obu tych stanowisk, przeto p. G. zażądał uwolnienia z dotychczasowych obowiązków, a w jego miejsce wybrano członka komitetu kanalizacyjnego, generała inżynierji p. D. Palicyna na przewodniczącego komisji technicznej, który też wybór przyjął.

STRZASKANE KOLUMNY.

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA

przez

Józefa Rogosza.

(Dalszy ciąg.)

Teraz wrócił do domu, a jak zbierze trochę gotówki, pojedzie do Paryża. Tam z pewnością kupców znajdzie i z nimi przybędzie do Ustronia. Jest to ostatnia deska ratunku.

Gdy mąż przestał mówić, ucałowała go serdecznie i z udaną wesołością zawołała:

— Nie wiem, z kąd mam tę pewność, lecz głos wewnętrzny powtarza mi dziś od rana, że z tych kłopotów szczęśliwie wybrniemy. Nie martw się więc, drogi Gustawie, i bądź tak samo, jak ja, dobrej myśli.

I aby go rozerwać, usiadła do fortepianu, poczem głosem spokojnym i czystym, zanuciła jedną z najweselejszych piosenek.

Przez dwa dni następne była mniej spokojna. Często stała przy oknie i na drogę patrzyła, a gdy mąż ze zdziwieniem zapytywał, co się mogło stać z doktorem, że się tak nie pokazuje, zwykle odpowiadała.

— Mnie to samo bardzo zastanawia...
 Trzeciego dnia po południu, właśnie gdy mąż był

na gumnie przy budynkach, dr Mroczyński zajechał przed dwór swemi końmi, i skorzystawszy z nieobecności gospodarza, słów kilka w salonie z hrabiną zamienił. Doktor był w humorze wyśmienitym, śmiał się, żartował, i wesołość jego tak się wszystkim udzieliła, że przy herbacie było gwarno, jak za dawnych, dobrych czasów. Gospodarz chciał gościa konieczni na noc zatrzymać, ale on się od tego wymówił zbyt wielkiem zajęciem w szpitalu, i wcześniej niż zwykle, odjechał.

Gdy hrabia udał się do gabinetu, żona jego czas jakiś stała pode drzwiami, rękę na klamce trzymając, nareszcie zebrała odwagę, weszła. Nikt nie słyszał, co z sobą mówili, a gdy po jakimś czasie razem wyszli, nie tak wyglądali jak zwykle. Ona miała od płaczu oczy pozapuchane, on był bardzo wzruszony. Siedzieli jeszcze dość długo w jej buduarze ale tego wieczora nie szła im już rozmowa. Ona wciąż się do niego tuliła, on całował ją po głowie i rękach.

Dzień następny był prześliczny. Słońce jesienne, ziemię zegnając, rzuciło ostatnie promienie jasne, a i w sercach małżonków było także swobodniej. Ich twarze były już wesołe, rozmawiali jak niegdyś, gdy zgrzyot nie mieli; ostatnie cienie pierzchy i dawna ułność wróciła.

W samo południe przyjechał konny posłaniec z torbą skórzaną na piersiach, który codziennie jeździł na pocztę. Hrabia torbę otworzył i wyjął, co w niej było. Między listami znajdował się jeden, większy i grubszy, niż inne. Rozerwał kopertę i list otworzył. Na ziemię

posypał się cały plik papierów podłużnych. W pierwszej chwili ani on, ani żona nie zwróciła na to uwagi. Mąż zaczął głośno czytać:

„Jaśnie Wielmożny Panie Hrabio!

Jego Eksellencja Hrabia Roman Opaliński zgłosił się dziś do mnie osobiście i wykupił wszystkie weksle J. W. Pana Hrabiego, płacąc za nie gotówką. Poprzecinał następnie weksle i wymazawszy na nich wszędzie podpis J. W. Pana Hrabiego, rozkazał mi natychmiast takowe do Ustronia odesłać, i prosić J. W. Pana Hrabiego, byś mu za to nie dziękował i w tej sprawie wcale do niego nie pisał, gdyż za dobre serce nie chce mieć jeszcze w domu nieprzyjemności.

Uniżony sługa

Salomon Wolf.

Hrabina z radości w dłonie klasnęła.

— Gustawie! Gustawie! widzisz, że miałam dobre przeczucie! — zawołała. — Kiedy niebezpieczeństwo było najgroźniejsze, wtedy twój ojciec pośpieszył nam z pomocą. Poczciwy ojezulek! Ja zawsze mówiłam, że on ma dobre serce, a tylko złe wpływy na niego działają. Dobry, zacny, kochany ojezulek! A jaki delikatny, nawet nie chce, byśmy mu za to dziękowali! Ale ja go rozumiem. Boi się, żeby twój list nie wpadł przypadkiem matce w ręce i żeby mu za to sceny nie zrobiła. Poczciwy starowina, jak ja go teraz kocham! Muszę prosić ks. Tadeusza, żeby na jego intencję mszę św. odprawił. Oby mu Pan Bóg dał za to choć sto lat życia!

(Dalszy ciąg nastąpi.)

= W dniu dzisiejszym zjedzie się ponownie komisja budowlana na ul. Szeroki Dunaj, celem oględzin domu nr. 137/141. Pod nieruchomością tą przeprowadzano latem r. b. kanał, a zezwolenie na tę budowę dane było ze strony właściciela pod warunkiem, aby wszelkie rysy lub pęknięcia ścian, powstałe w czasie budowy kanału lub później, były kosztem miasta naprawione. Zadaniem komisji będzie zbadać, jakie rysy na ścianach domu są daty dawniejszej, a jakie kwalifikują się do wyrestaurowania przez zarząd kanalizacji.

= W dniu dzisiejszym latarnie gazowe palić się będą najdłużej w ciągu całego roku, a mianowicie przez godzin 15: zapalane bowiem winny być o godzinie 4-ej wieczorem, a gaszone o 7-ej rano. Od dnia jutrzejszego oświetlenie będzie już o kwadrans krótsze.

= Wczoraj na posiedzeniu wydziału sierot i ochron Towarzystwa dobroczynności dopełnione zostały wybory, których rezultat wypadł następujący: na prezesa wydziału wybrany został hr. Karol Jezierski, na wiceprezesa p. Karol Jurkiewicz, na sekretarza p. Jan Gautier; na naczelnika sekcji ochron p. Szymon Krzeczowski, na pomocnika p. Stan. Kolkowski; na naczelnika sekcji sierot hr. Wiktor Roniker, na opiekuna sierot chłopców p. Józef Juszczyk, na opiekuna sierot dziewcząt p. Szymon Krzeczowski, na pomocnika p. Jan Łazowski. Opiekunami ochron wybrani zostali spełniający obecnie te obowiązki, a nadto na opiekuna ochrony V-ej przy ul. Mokotowskiej zaproszono został p. Zbigniew Świątorzeki; na opiekunki: ochrony VI-ej pani Marja z Czarnowskich Krukowska, ochrony XVII-ej pani Rozalja Bartmann.

= Na członków rady opiekuńczej ubogich zaproszeni zostali przez Towarzystwo dobroczynności do cyrkułu II-go p. Henryk Fitkał, cyrkułu III-go p. Kazimierz Samojłowicz, cyrkułu IX-go p. Henryk Hoeke.

= Po obliczeniu głosów wyborczych przy nadchodzącej nowej trzyletniej kadencji na przedstawicieli zarządu kasy przeznaczonej rzemieślników i robotników kolei wiedeńskiej, znaczną większością głosów wybrani zostali pp.: Henryk Paszkowski, Zenon Półtorak, Ludwik Herman i Stanisław Bolcewicz, na zastępców zaś pp.: Józef Stępniewski i Walerj Festyński.

= Owacja.

Wczorajszy koncert kompozytorski był widowiskiem sympatycznym dla p. Piotra Maszyńskiego owacji. Dyrektorowi wręczono dwa wieniec—od warszawianek i od miłośników „Lutni”, lirę z kwiatów od prezesa „Lutni” i batutę od p. Cwierczakiewiczowej. Oklaskom naturalnie nie było końca. Salę wypełniła doborowa publiczność.

= Z muzyki.

* „Uriel Acosta” Gutzkova, wczoraj po raz pierwszy w Wielkim teatrze naszym przedstawiony, jest bądźco bądź i zjawiskiem literackim nazbyt poważnym i takiego nakładu pracy, inteligencji i talentu, przynajmniej w głównych rolach, wymaga, że z jakimkolwiek, choćby najogólniejszym zdaniem, zamknąć się w pobieżnej wzmiance o nim nie można.

Zaznaczyć więc tu tylko możemy, że teatr był przepiękny, prawda, że na... pierwszym przedstawieniu, ależ zawsze... tragedji, i że p. Kotarbińskiego nie tylko oklaskiwano po każdym akcie, ale nawet po scenie aktu IV-go wręczono mu wieniec.

Sprawozdanie podamy o „Urielu”, jak zwykle, w wieczornym feljetonie, temwięcej, że przedstawienie wczorajsze skończyło się o godzinie po wpół do dwunastej.

Następne pewno pójdą przedzej.

* Mały Raulęk koncertował niedawno w Pskowie razem z Teresiną-Tua.

Obecnie projektowane są popisy „cudownego dziecka” w Petersburgu, Nowogrodzie i Starej Rudzie.

Ciekawy był popis przed Rubinsteinem.

Rubinstein pozwolił grać Raulkowi Szopena i sam mu takt wybijał, później dał mu do wykonania kilkanaście taktów z nut, rozłożonych na pulpicie, z których sam grał przed przybyciem Raulka.

Po odegraniu *prima vista* Rubinstein podszedł do malca i serdecznie go uściskał.

= Gwiazdka.

A więc powrócono do dawnego.

Po hałaśliwych i pełnych urozmaiceń kiermaszach Towarzystwo dobroczynności powróciło do dawnego eleganckiego bazaru, przemianowanego już w roku zeszłym na „Gwiazdkę”.

Otwarcie tegorocznej „Gwiazdki” nastąpi dziś o godzinie 3-ej po południu w salona resursy obywatelskiej.

Przez cały dzień wczorajszy pracowano gorliwie

nad przerabianiem górnych apartamentów resursy w gustowną hallę doroczną.

Już przy wejściu w westibulu mieszczą się dwa namioty z własnymi sklepami pań.

Szczególnej uwadze polecamy w tym punkcie sklep pani Andriolowej.

Przy wejściu do głównej sali w miejscu, gdzie za zwyczaj znajduje się estrada, ustawiono największy i najgustowniejszy namiot księgarni p. Paprockiego.

Pod wszystkimi ścianami sali nie ma ani jednego miejsca.

W prawym saloniku również mieszczą się cztery własne sklepy a w lewym bufet cukierniczy.

Tu w roli Heb, podających słodycze i chłodniki, wystąpią artystki naszego dramatu i opery.

Oprócz muzyki p. Lewandowskiego, na ruchomej estradzie p. Rybka, znany prestidigitator, będzie się produkował z białą i czarną magią.

Czas trwania „Gwiazdki” oznaczono tylko na cztery dni.

Bilet wejścia kosztuje zaledwie 20 kop.

Należy się spodziewać, że i w tym roku Warszawa pośpieszy zasilić fundusze swej najstarszej instytucji filantropijnej.

Grono dam czynnych na „gwiazdce” jeszcze się powiększa.

W sklepie własnym hr. Ronikerowej, oprócz dam już wymienionych, przyjęła udział pani Amelja z Oskierków Jeleńska z córką.

= Zbiorek.

Zamigotały już „Promyki gwiazdkowe”, puszczone na widowie, gwoli przysporzenia korzyści Towarzystwu dobroczynności równoległe z „Gwiazdką”.

Przychodzą one do nas w postaci książeczki, w której dwudziestu przeszło autorów i dwóch rysowników złożyło dla biednych drobną ofiarę talentu i wiedzy.

Zbiorek sporządzony został staraniem p. Marcina Olszyńskiego, będącego głównym redaktorem wydania, przy życzliwym poparciu hr. Konstantego Przedzieckiego, który zajął się zebraniem prac od autorów krakowskich.

Stanowią oni tu małe gremjum powag.

Obok zasłużonego prezesa Akademii, Józefa Mejera, który jednakże dał rymowany aforyzm, spotykamy podpisy pp. Józefa Lepkowskiego, W. Łuszczkiewicza, Marjana Sokółowskiego, Stanisława Tomkiewicza—wszystkie pod trywkami ze specjalności, zamyka zaś ten poczet p. Teofil Ziemia, który wierszami wypowiada naukę moralną dla... Pięknej.

Literatura warszawska cieszy się w „Promykach” przedstawicielstwem nietyle może licznem, ile wyborowem.

Nie mogąc wyszczególnić wszystkich, wymienimy znane i uznane firmy, oraz prace, wyróżniające się treścią.

Wice: Deotyma, Felicjan, Jenike, Marenowa, Bykowski Jaxa, Gawalewicz, Grabowski, Siwiński, i przy nich Julian Heppen z bardzo interesującą kartką „Ze wspomnień warszawskich”.

A oto—na próbkę treści—jeden z trzech podniosłych aforyzmów Deotymy:

„*Finis coronat opus*: Bóg w początku rzekł: Stań się! i światło błysnęło. W końcu rzekł: Wyjdź ko bięto! i zamknął swe dzieło.”

Do sprawdzenia od dziś... na „Gwiazdce”.

= Dla sierot.

Na wczorajszym posiedzeniu wydziału sierot i ochron w Towarzystwie dobroczynności dyskutowaną była sprawa wyboru miejsca na przyszłoroczną kolonję letnią dla dziatwy, zostającej pod opieką Towarzystwa.

Otrzymało dwie oferty: p. Kozłowski, właściciel willi pod Jabłonką, deklaruje się odstąpić taką Towarzystwu na kolonję dla chłopców i także samą gotowość oznajmia p. Kurtz, właściciel Otwocka.

Wydział wydelegował komisję do obejrzenia tych miejscowości.

W skład komisji wchodzi pp.: Juszczyk, Okryński i Rycerski.

P. Feliks Okryński, pragnąc ułatwić Towarzystwu urządzenie kolonji, zaoferował bezprocentową pożyczkę 2,000 rs.

= Bazar.

Wczoraj podaliśmy wykaz sklepów, w których sprzedawać się będą towary na rzecz kolonij letnich i dam, które tą sprzedażą się zajmą.

Dalszy ciąg wykazu wydrukujemy jutro.

W tem miejscu zaś tylko zaznaczamy, iż wspomniany wczoraj skład wyrobów optycznych p. Frankowskiego funkcjonuje na Nowym-Swiecie pod nr. 16-ym, nie zaś na Nowosensatorskiej.

Sprzedaż, o ile nam wiadomo, zapowiada się do brze.

= Kobieta-lekarka.

W tych dniach na fakultecie paryskim, w obecno-

sci profesorów Strausa, Richeta, Reclus i Landouzy, broniła tezy doktorskiej pania Karolina Schultzówna, warszawianka, córka Adama Schultza, członka orkiestry teatrów warszawskich.

Panna S. uzyskała już dyplom z odznaczeniem i medalem.

Młoda adeptka medycyny, po złożeniu wymaganych egzaminów urzędowych, zamierza osiaść w Warszawie, gdzie powiększy liczbę kobiet-lekarki.

= Konkurs strzelniczy.

W jednej z tutejszych strzelnic prywatnych rozegrany został wczoraj w południe konkurs strzelniczy.

Do udziału w konkursie stanęło 12-tu panów, którzy złożyli stawki wynoszące po 30 rs.

Nagród było trzy: 200, 140 i 80 rs.

Konkurs rozegrał się w ten sposób, iż po pierwszych strzałach 8-iu pudłujących odpadło.

Z liczby 6-iu trafiających po drugiej serji strzelania tylko jeden chybił.

Tym sposobem konkurs rozegrał się między 5-iu strzelającymi.

Zwycięzcą został pan M. K., obywatel z pow. kobryńskiego, gub. grodzieńskiej, strzelał bowiem 12 razy i zawsze trafił do celu.

Drugą nagrodę za 10 trafionych strzałów otrzymał pan T., przemysłowiec tutejszy.

Trzecią wreszcie nagrodę za 9 celnych strzałów zdobył pan C., właściciel folwarku z pod Radzyna.

= Szczególna niemota.

W dniu wczorajszym jeden z lekarzy tutejszych został wezwany na ulicę Królewską do 18-letniej panny Z., która w niewytłomaczony dotychczas sposób uległa zupełnej niemocie.

Dziewczę było przedtem zdrowe i odznaczało się bystrem rozwinięciem umysłowym.

Panna Z. od kilku miesięcy przebywała na wsi pod Grodzikiem u krewnych.

W ubiegłą środę rano znaleziono ją zemdloną, leżącą na podłodze.

Dziewczyna po otrzeźwieniu nie rozumiała, co do niej mówiono, sama zaś, oprócz jakiegoś bełkotania, nie wymówiła nie potrafi.

Stan ten trwa już trzeci dzień.

W leczeniu chorej ma być stosowana elektryczność i hypnotyzm.

= Echo pożaru.

Ofiarą pożaru, jaki miał miejsce w wentykarni Wilanowskiego, padł księgozbiór, którego niektóre egzemplarze posiadały niepospolitą wartość archeologiczną.

Większa część książek z opalonymi okładkami i kartkami tytułowymi prawie zupełnie utraciła wartość.

Szczegółowe obliczenie strat może nastąpić dopiero po sprawdzeniu przedmiotów z księgą inwentarza, co ze względu na drobniawość pozycji wymaga dłuższego czasu.

= Kradzieże.

Noc wczorajszej nie wykryci złodzieje dostawszy się na strych domu pod nrem 4-ym przy ul. Ptasiej, poodywali zamki i skradli mokrą bieliznę, należącą do kilku lokatorów, wartości kilkudziesięciu rubli.—Na Pradze policja przytrzymała parę koni, sprzedawanych przez złodziei, którzy ratowali się nieczeka.

= Najechanie.

Wczoraj z rana powożący wozem roboczym nr. 2273, Andrzej Babino na ul. Smoczej, najechał na Antoniego Enpera.

Wydołygo go z pod kół ze złamana nogą i rozciętą głowę.

Po udzieleniu mu pomocy odwieziono go do baraku Czerwonego Krzyża.

= Zmarł.

Nieznamy starozakonny, który nagłe zachorował w łazni przy ul. Dobrej pod nrem 65-ym, po odwiezieniu do szpitala Dzieciątka Jezus nieodzyskawszy przytomności, zmarł.

Zwłoki jego pozostawiono na pewien czas do poznania.

= Pożar.

W dniu dzisiejszym po południu przy ul. Pańskiej pod nrem 96-ym, w szynku Abrahama Młynka, zapalił się sufit około pieca.

Zawiadomiono o wypadku 4-ty oddział straży, z kąd wysłano toporników i ci po wyrażeniu części snifitu, ogień ugasił bez poważniejszych następstw.

NOTATNIK TERMINOWY.

— Kancelarja okręgu naukowego warszawskiego ogłosiła wykaz 68-ku wakujących stypendjów na sumę ogólną 6,820 rs. dla studentów uniwersytetu i uczniów gimnazjów. Pragnący się ubiegać o te stypendja—oprócz niektórych, mających osobnych kuratorów—winni składać podania z dowodami do kuratora okręgu naukowego warszawskiego najpóźniej do dnia 22-go b. m.

— Jutro odbędą się w dalszym ciągu w szkołach niedzielno-rzemieślniczych doroczne egzamina, a mianowicie: w III-iej 3-klasowej przy ulicy Złotej pod № 53-im, w gmachu II-go gmazjum, o godz. 9-ej zrana, w obecności komisarza kasy miejskiej 2-go rewiru, Jaworowskiego, oraz starszych zgrupowań rzemieślniczych: organistrów—Hintza i fryzjerów—Kalknowskiego; w II-iej 2-klasowej szkole na placu Trzech Krzyży pod № 13-ym, o godz. 9-ej zrana, w obecności radnego magistratu, p. Cichowskiego, i starszego zgromadzenia Gąbarzy, Freylich; wreszcie w V-iej 2-klasowej szkole przy ulicy Prożnej pod № 7-ym, o godz. 9-ej zrana, w obecności starosty targowego, Wachhausena, i starszego zgromadzenia zegarmistrzów, Babczyńskiego.

W ciągu b. m. w kościele ewangelicko-reformowanym na Lesznie odbywać się będą nabożeństwa świąteczne w następującym porządku: d. 16-go w języku niemieckim, a od godz. 12-ej w polskim, d. 23-go w języku polskim; d. 25-go w niemieckim wraz z komunią; d. 26-go w polskim; d. 30-go w niemieckim wraz z komunią; d. 31-go w języku polskim. Przygotowania do komunji odbywają się w wigilję, o godzinie 8-ej po południu.

Z muzyki.

Znany sympatycznie dyrektor warszawskiej „Lutni” zaprzagnął przedstawić nam owoc swych prac na polu kompozytorskim i pod skromnym tytułem „Wieczoru” dał nam program interesujący i urozmaicony, w który wchodziła sonata na skrzypce z fortepianem, pieśni choralne i solowe, oraz drobne utwory fortepianowe.

Sonate wspólnie z p. Hertzem odegrał Barcewicz, pieśni choralne śpiewała „Lutnia”, solowe panna Dąbrowska i p. Chodakowski, utwory fortepianowe odtwarzał Michałowski.

Miał więc autor tę pociechę, że myśli jego przeszły od estrady do publiczności nie wypaczone, ale przeciwnie, wystudjowane starannie, przedstawione jasno i zrozumiale, nieraz z niepospolitym wdziękiem.

Sąd o kompozycjach, po większej części nieznanych, a więc słyszanych raz tylko, jest niełatwy; słuchający nie ma czasu i możności rozejrzenia się w szczegółach, z konieczności ulega wrażeniu chwili i bardziej uogólnia nareszcie swoje zdanie.

Streszczając tedy owe wrażenia, powiemy, że najkorzystniej przedstawił się nam talent p. Maszyńskiego w pieśniach choralnych i solowych. Co do pierwszych, zasługują na uznanie zwłaszcza trzy utwory, śpiewane w drugiej części koncertu, z których każdy odmiennymi odznacza się zaletami. „Las” jest pieśnią szerokiego zakresu, bardzo dobrze opracowaną, „Kuplety o paziu”, to zrzeczna drobnostka, nareszcie pieśń „Do gwiazdy” wabi pięknym motywem i układem.

Wszystkie trzy są wyborne pisane na głosy; w ostatniej solo barytonowe z akompanjamentem „mruzcando” wielce efektownie odśpiewał p. Niedzielski.

Z pieśni solowych bardzo ładna jest (znana już dawniej i drukowana) piosenka „dudarza”, którą wykonał p. Chodakowski, oraz dwie pieśni: „turecka” i „Serce pęka mi z bólu”, wykonane prześlicznie przez pannę Dąbrowską. W pierwszej interesuje nas forma trochę dzika, ekscentryczna, której chętnie p. Maszyński używa, druga rzewnością i piękną harmonją do głębi przejmując.

Pieśnią tą zachwyceni, gotowiliśmy już przebaczyć p. Maszyńskiemu jego „Sonatę”, utwór mało interesujący, skomponowany, jak się zdaje, na zimno i prócz pierwszej części, nie dość nawet rozwinięty.

Z utworów fortepianowych najbardziej nam osobliście przypadł do smaku drugi z granych „oberków”, oraz zrzeczna humoreska, znana nam z druku.

Wogóle jednak w tych instrumentalnych produkcjach czuć jakby grunt pod stopami mniej pewny, sprawiają one wrażenie dzieł raczej chłodnych lub „szukanych”, niżeli stworzonych pod wpływem prawdziwego usposobienia.

Niektóre z nich odznaczają się jakąś niespokojnością rytmu; wszystkie mają formę staranną, pomysły harmonijne i nieraz bardzo szczęśliwe.

Sala była natłoczona; po odśpiewaniu numerów choralnych, w drugiej części koncertu ofiarowano p. Maszyńskiemu dwa wieńce, lirę z kwiatów, oraz piękną batutę, wierna zaś drużyna „Lutni” uczciła swego dyrektora owacyjnym choralnym pozdrowieniem.

NEKROLOGJA.

IZABELLA z MICHAŁOWSKICH Hrabina Pomian-Lubińska,

po długich cierpieniach, opatrzona św. sakramentami, w dniu 14-ym grudnia r. b., o godzinie 8-ej, zasnęła w Bogu. Nabożeństwo żałobne odbędzie się dnia 15-go grudnia, o godzinie 11-ej zrana, w domu przy ulicy Królewskiej № 7. O dniu eksportacji będą osobne zawiadomienia. —3771—

† S. p. Manusia Lipowska, żyła lat 4, córka s. p. Marji z Makowskich i Stefana Lipowskiego.

† S. p. Stefcik Kamiński, żył lat 3, syn Bronisławy z Lipowskich i Władysława Kamińskiego.

† o krótkiej lecz ciężkiej chorobie, zasnęł w Bogu dnia 14-go grudnia r. b.

Stroskani po ciężkiej stracie rodzice, dziadkowie, brat i siostra, zapraszają w imieniu swoim i nieobecnych ojców Manusi, krewnych, przyjaciół i znajomych na smutny obrzęd żałobny, odbyć się mający w niedzielę, to jest 16-go gr.

dnia r. b., o godzinie 11-ej zrana, z dolnego kościoła św. Aleksandra. —3770—

† W dniu 20-ym grudnia r. b., o godzinie 10-ej zrana w kościele powązkowskim, jako w smutną rocznicę śmierci, odprawi się żałobne nabożeństwo za duszę s. p. Stanisława Milewskiego, b. urzędnika b. k. r. s. w. i duchownych, i małżonki jego s. p. Agnieszki z Sobieszcańskich, a także w dniu tym za ich dusze, o godzinie 9-ej zrana, odprawią się w kościołach: Wszystkich Świętych, św. Aleksandra, św. Krzyża, św. Jana archikatedralnym, msze święte żałobne. —1264—

† Wielebnemu ks. pastrowi Barcowi, za słowa religijnej pociechy, krewnym, przyjaciołom, uczniom moim obecnym i dawniejszym i wszystkim w ogóle, co w dniu wczorajszym oddali ostatnią posługę s. p. matce mojej, za współczucie ich dla mnie w ciężkiej chwili, w imieniu swoim, żony mojej i dzieci, najserdeczniej dziękuję. —3768—

A. Kreczmar.

Z ostatniej poczty.

Wiedeń 14-go grudnia. — Rząd udzielił dłuższego urlopu konsulowi austriackiemu w Sofji, Burianowi, na podstawie sprawozdań jego, zapewniających, że na półwyspie bałkańskim panuje zupełny spokój i żadnych wstrząśnień gwałtownych na teraz obawiać się nie należy.

Berlin 14-go grudnia. — Postem serbskim przy dworze tutejszym mianowany został Milan Kristyecz, którego żona odegrała sensacyjno-romantyczną rolę w konaku króla Milana.

Berlin 13-go grudnia. — Za przykładem belgijskich dają się tu dostrzegać próby wywołania ruchu robotniczego. Na czele agitacji stają robotnice. Ira, żona farmaceuty, zyskała szczególną popularność. Policja rozwiązała meeting robotniczy, które przeciągały ulicami, śpiewając znaną „marsyljankę robotniczą”.

Poznań 14-go grudnia. — Przy wczorajszych ścisłych wyborach w obwodzie I-ym klasy 3-ej otrzymał kandydat polski p. Józef Sobocki 395 głosów (podczas wyborów głównych 355 głosów), gdy tymczasem kandydat niemiecki Victor (wolnomyślny) 454 (poprzednio 383) głosów. Ostatni został zatem wybrany.

Bydgoszcz 14-go grudnia. — We środę rano przytransportował konstablarz policyjny z Berlina domniemanego sprawcę oszustwa, popełnionego w Osielsku, Petricha, okutego w kajdany. Inspektor policji bydgoskiej, Kolał, odwiózł go natychmiast do więzienia sądowego, gdzie nastąpi konfrontacja jego z dorożkarzem, posługaczem i dwoma chłopcami, którzy dorożkę obstarowywali. Do Osielska zapewne zostanie Petrich przewieziony, gdyż ks. Scholz, poszkodowany proboszcz osielski, z przestrachu leży chory. Faktem jest, że Petrich bawił zaprzęskiej niedzieli w okolicach Bydgoszczy, z kądem, po dokonaniu oszustwie, pojechał do Ślucka na Pomorze, z tamąd do Wrocławia, a wreszcie do Berlina.

Paryż 14-go grudnia. — Arcybiskup z Rheims organizuje pielgrzymkę 10,000 chłopów francuskich do Rzymu.

Rzym 11-go grudnia. — Gdy dzisiaj ogłoszono uchwałę rady municypalnej o wyznaczeniu miejsca w Rzymie na pomnik dla Giordana Bruna, musiano na dziesięć minut zawiesić posiedzenie z powodu okrzyków radości, jakie zgromadzony tłum zaczął wznosić. Młodzież udała się następnie przed gmach kongregacji Propaganda fide i zaczęła tam gwizdać i hałasować, dopóki z jednego z wyższych pieter gmachy nie zlało ich woda. Posąg Giordana Bruna stamie na miejscu, na którym śmierć poniósł.

Londyn 13-go grudnia. — Potwierdza się wiadomość o wyparciu Niemców z Bagamoyo, pomimo morderczego ognia z okrętów. Spalili oni znowu kilka wsi arabskich. W misji francuskiej schroniło się 3,000 krajowców, zarówno przed Niemcami, jak handlarzami niewolników. Busziri rozporządza siłą 3,000 ludzi uzbrojonych w karabiny odcylkowe i posiada dwa działa. Utrata Bagamoyo uniemożliwi Niemcom odzyskanie straconej pozycji na wybrzeżach zanzibarskich, bez formalnej wojny kolonialnej.

Londyn 13-go grudnia. — W Suakimie zginął od kartacza rysownik Graphica, Wake.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

Kraków 14-go grudnia. (Tel. pr. K. W.) — Delegatem namiestnictwa w Krakowie mianowany został Kuczkowski.

Lwów 14-go grudnia. (Tel. pryw. Kur. W.) — Dziś o godzinie 6-ej wieczorem odbyło się w Kole literackim uroczyste przyjęcie Matejki. Zebranie było nadzwyczaj liczne z udziałem kobiet. Powitał gościa prezes Koła, Albert Wilczyński, poczem prze-

mawiał Platon Kostecki. Artysta dramatyczny, p. Woleński, wygłosił wiersz okolicznościowy, Rossowskiego. Podczas bankietu przygrywała orkiestra teatralna.

Lwów 14-go grudnia. (Tel. pryw. K. W.) — Pogrzeb Grocholskiego odbędzie się kosztem kraju w Bożyskach, d. 21-go grudnia. Minister Zaleski będzie reprezentował rząd.

Berlin 14-go grudnia. (Tel. pryw. Kur. W.) — Na dzisiejszym posiedzeniu parlamentu przyjęto wniosek Windthorsta, wymierzony przeciw handlowi czarnymi niewolnikami w Afryce wschodniej. Przeciw wnioskowi głosowali tylko wolnomyślni i demokraci socjalni. Sekretarz stanu, hr. Herbert Bismark, wyłożył konieczność położenia tamy niewolnictwu w interesie cywilizacji i handlu. Uprzedzająca w tej mierze gotowość Anglii do współdziałania z Niemcami zasługuje na wszelkie uznanie. Mówca podnosi już teraz konieczność pomyślenia o sformowaniu armji kolonialnej, która wyręczyłaby marynarzy niemieckich; zastrzegając sobie wszelako na później szczegółowe wnioski w tej mierze, spodziewa się i nadal życzliwego poparcia ze strony parlamentu. Hr. Bismark sądzi, że dla każdego z obsadzić się mających trzech do czterech punktów potrzeba będzie mniej więcej po stu ludzi, tudzież 500 ludzi rezerwy. Parlament odroczył się do d. 9-go stycznia. (Aj. półn.)

Berlin 14-go grudnia. (Tel. pryw. Kur. W.) — Parlament obradował dzisiaj nad wnioskiem Windthorsta w sprawie afrykańskiej. Hr. Herbert Bismark oświadczył, iż rząd powitał z najżywszą sympatją jego projekt kolonialny. Sądzi on, że dla zrealizowania wytkniętych w projekcie celów wystarczy 900 zwerbowanych krajowców, obok kilkuset rezerwistów niemieckich. Tą siłą będzie można bez trudu odzyskać stracone terytorjum. Zachowanie się Francji, wedle najświeższych doniesień, okazuje się dla niemieckich planów kolonialnych przyjaźniejszym.

Paryż 14-go grudnia. (Tel. pryw. Kur. War.) — Figaro zapewnia, że rozwód Boulangerera nie został cofnięty.

Bruksella 14-go grudnia. (Tel. pr. K. W.) — W Gandawie otwarty został kongres katolicki w obecności biskupów, tudzież wielu senatorów i posłów. Uchwalono rezolucję, domagającą się przywrócenia władzy świeckiej Papieża. Nastąpią liczne wiece w tym samym duchu.

Londyn 14-go grudnia. (Tel. pr. Kur. W.) — Rząd oświadczył w parlamencie, iż niebawem przedstawi żądanie kredytu na zwiększenie i reorganizację floty angielskiej, która jest obecnie za słabą wobec innych flot europejskich.

Londyn 14-go grudnia. (Tel. Aj. półn.) — Osman Digma doniósł znajdującemu się pod Suakimem generałowi angielskiemu, Grenfellowi, że prowincja podrównikowa przeszła na stronę mahdyistów i że Emin basza wzięty został przez tych ostatnich do niewoli wraz ze Stanleyem.

Londyn 14-go grudnia. (Tel. pryw. Kur. W.) — Na posiedzeniu izby gmin oświadczył minister Smith, iż rząd nie mógł dotąd stwierdzić, czy wiadomość, że Emin basza i bawiający u niego podróżnik europejski poddali się mahdiemu, jest prawdziwą. (Aj. półn.)

Londyn 14-go grudnia. (Tel. pr. Kur. W.) — Portugalczycy zaczęli blokować zatokę Tungi. Do Zanzibaru przybył okręt francuski.

TELEGRAMY HANDLOWE.

Berlin 14-go grudnia. (Tel. prywatny Kurjera Wars.) — Konkurencja między giełdą paryską a berlińską nie ustaje ani na chwilę. Chcąc wyzyskać bodajby jedną chwilę spekulacji rozpoczęli czynności od sprzedaży tworząc w ten sposób dalszy ciąg osłabionej tendencji wczorajszego zebrania. Dość natarczywe sprzedaże zepchnęły w stosunkowo krótkim czasie walutę ruską do 205.50 i zdawało się nawet, iż kurs ten będzie urzędowym. Tymczasem w chwili notowania rozpoczęły się zakupy z najpoważniejszych stron po cenie wyższej o 1/2 %, co natychmiast podniosło kurs bardzo znacznie, nie wpływając bynajmniej na osłabioną tendencję i dążność, zmniejszając

będąca, pania, sytuacji. Ruble w tranzakcjach natychmiastowych straciły 30 fen., na dostawę zaś pozostały bez zmiany. Krótka Warszawa utrzymała wczorajszy poziom, natomiast krótki Petersburg stanął o pół marki, a długi o 80 fen. Również słabo trzymały się papiery, przyczem listy zastawne ziemskie straciły 10 kop. i tyleż likwidacyjne. Konsole z roku 1880 go podtrzymywane przez paryską giełdę bez zmian. Wschodnie pożyczki notowano niżej o 20 kop. w złocie, straciły również 4 1/2 % listy zastawne ruskie, 6% renta złota i inne walory złote. Akcje kredytowe wskutek zleceń wiedeńskich zyskały bardzo poważnie, bo 1 1/2 %. Żyto w obu terminach notowano o 25 fen. wyżej.

Berlin 14-go grudnia (notowanie urzędowe giełdy). Bil. ban. rus. w tr. nat. 207.20 Akcje d. z. war.-wied. — Akcje na Warszawę 206.— Akcje kredytowe 160.20 Wsk. na Petersb. krót. 205.70 Wsk. na Petersb. dług. 203.— Bil. ban. rusk. na dost. 206.50 Wschodnia noż. II em. 62.— Listy zast. serji I-ej 60.20

Petersburg 14-go grudnia. — Wsk. na Londyn 98.— Pożyczka premjowa I-ej emisji 272 1/2.— Pożyczka premjowa II-ej emisji 242 1/2. Pómpierjały 7.82

Odesa 14-go grudnia. (Tel. pryw. Kurjera Warsz.) — Dziś płacono za pud: pszenica sandomierka biała 95—110 kop., ozima żółta 88—108 kop., ozima czerwona 87—108 kop., ozima Besarabska 82—107 kop., girka 82—103 kop., żyto 53—57 kop., owies 45—55 kop., jęczmień 52—57 kop.

SPRAWOZDANIA Z TARGÓW.

Targ na Pradze dnia 14-go grudnia. — Dowozy bardzo małe, wynosiły 4 wagony, usposobienie spokojne. Pszenica słaba, wyborowa 100 do 105 kop., średnia 93—98 kop., ordynaryjna 84—90 kop. Żyto słabe, wyborowe 70—71 kop., średnie 67 do 69 kop., ordynaryjne 61—65 kop., sprzedano 2 wagony. Owsa nadesłano 1 wagon, usposobienie mocne, zwłaszcza na lepsze gatunki, wyborowy 69—73 kop., średni 64 do 68 kop., ordynaryjny 57—62 kop. Jęczmienia nadesłano dwa wagony, usposobienie słabe, 60—80 kop., stosownie do gatunku. Kasza jagłana nieco mocniej, wyborowa 110—117 kop., średnia 98 do 108 kop.

Gdańsk 13-go grudnia. — Pszenica krajowa spokojnie, bez zmian. Usposobienie dla towaru tranzytowego słabe, a ceny cokolwiek niższe. Płacono za pszenicę polską tr. czerwono-pstrą 131 1/2 f. 145 m., pstrą 121 f. 133 m., pstrą szklistą 122 i 123 f. 134 m., dobrze pstrą 128 f. 143 m., 129/30 f. 145 m., szklistą obsadzoną 124 f. 138 m., szklistą 126 i 127 f. 145 m., jasno-pstrą 129/30 f. 150 m., wysoko-pstrą 127/8 f. i 128 f. 150 m., 130 f. 154 m., wyborową wysoko-pstrą szklistą 131 1/2 f. 159 m., 131 f. 160 m.; za ruską pszenicę tr. czerwono-pstrą obciążoną 125 f. 125 m., pstrą 121 f. 152 m., 126/7 f. 130 m., szklistą 128 f. 146 m., wysoko-pstrą 129 f. 150 m., białą 127/8 f. 156 m., czerwona 129 f. 134 m., wybitnie czerwoną 125 f. 138 m., 131 f. 147 m., czerwoną szklistą 133/4 f. 155 m., czerwoną 120 i 123 f. 122 m., 129 f. 128 m., za girkę 118/9 f. 110 m., 126 i 127 f. 124 m., poślednią 120 f. 90 m. za tonnę. Termina transito: na kwiecień-maj 147 1/2 m. płacono, na maj-czerwiec 149 m. płacono. Cena regulacyjna tr. 140 m. Żyto krajowe bez zmian tranzytowe słabiej. Płacono za ruskie tr. 120 f. 89 m., 117 f. 86 m. Wszystko za 120 f. na tonnę. Termina transito: na kwiecień-maj 97 m. w poszukiwaniu. Cena regulacyjna dolno-polskiego 94 m., tranzytowego 89 m. Jęczmień polski tr. 111 1/2 f. 105 m., ruski tr. 105 f. 85 m., 106 f. 86 m., 108/9 f. 90 m., 110/13 f. 94 m., 115 f. 97 m., biały 105 f. 125 m., pastewny 83—4 m. za tonnę. Groch polski tr. warzelny 120 m., pastewny 105 m. za tonnę płacono. Bon ruski tr. 123 m. za tonnę płacono. Rzepik ruski tr. letni obsadzony 205 m. za tonnę płacono. Rzepik polski tr. 235 m. za tonnę płacono. Siemię liane ruskie wyborowe 178 m. za tonnę płacono. Otręby pszenne bardzo grube 4.30 m., grube 4.05, 4.10 i 4.15 m., miłkie 3.85 i 3.87 1/2 m. za 50 kilogr. płacono. Spirytus loco podlegający cłu 53 m. w płaceniu, nie podlegający cłu 33 m. w płaceniu. Dla cukru tendencja stała. Kurs rubli w Gdańsku 207.45.

LISTA PRZYJEZDNYCH.

Hotel Angielski: W. Gorycki ob. z Błędowa, C. Poraziński ob. ze Stoczewa, F. Walentyn kup. z Berlina, A. Mierzeński ob. z Włodawy, J. Czernicki ob. z Sędzina. Hotel Europejski: A. Gregorowicz ob. z Mińska, A. Ristelhuber kup. z Petersburga, hr. Francesetti Manfredo obyw. z Włoch, A. Jansen ob. z Grodna, Sztokman Sergej porucznik z Białej, L. Esler art. z Kijowa, F. Rosetti art. z Kijowa, L. Reukel kup. z Łodzi, H. Franceschetti art. z Kijowa, W. Rokoszewski ob. z Łodzi, hr. L. Posławska ob. ze Słonima, Oskar Fuchs ob. z Piotrkowa, hr. S. Plater-Zyberg ob. z Poznania, A. Zadarska ob. z Poznania, K. Wydzga ob. z Lublina, T. Gregorowicz urzęd. z Wilna, R. Czerwiński ob. z Nowo-Radomska, Z. Kozietulski inżyn. z Hermanowa, W. Wisniewski obyw. z Kutna. Hotel Krakowski: R. Kryński obyw. z Nieszawy, G. Karwowski adw. z Lublina, L. Eliasberg kup. z Berdyczowa, Helena Windyszbauer żona doktora z Kutna. Hotel Lipski: J. Swirydenko rad. dw. z Mławy, A. Fokka kup. z Moskwy, R. Szajrych kup. z Kalisza. Hotel Niemiecki: R. Baumgarten kup. z Łodzi, B. Włodek ob. z Malkini, W. Wyczalkowski obyw. z Kijowa, F. Gosławski ob. z Rospry, Z. Kokoszka adw. z Łomży, J. Kon ob. z Luboszyca, S. Maczka kup. z Konina, M. Niemirowski obyw. z Odesy, F. Rejsman kup. z Petersburga, G. Sidrański obywat. z Grodna, K. Fiszler ob. z Częstochowy. Hotel Paryski: H. Bengsch kup. z Białegostoku, J. Wajnberg kup. z Częstochowy, G. Esse naucz. rzad. z Michałowa, W. Babczyński podpor. z Opola, M. Pisz fabr. z Łodzi, J. Tuncelmann pomoc. fabr. insp. z Łodzi, E. Kanel kup. z Tomaszowa, A. Rubincztein kup. z Berdyczowa, K. Wilkens redaktor gazety

z Łodzi, A. Czlenow kup. z Łodzi, E. Bendorf kup. z Łodzi, K. Haberfeld ob. ze Skierniewic, W. Szekanowski ob. z Gluchowa. Hotel Rzymski: L. Lurye kup. z Mińska, Arkadji Minicki radca dworu z Kurska, Feliks Szuigin nac. pow. z Radzyna, Maksymilian Lebkowski dyr. cukr. z Plocka. Hotel Saski: Wilhelm Albrecht ob. z Augustowa, Ludwik Russian inż. z Brześcia, Tadeusz Tański ob. z Kielc, Leokadja Dziembowska żona urzęd. z Sieradza, Lucjan Obuchowski urzęd. z Piotrkowa, Teofila Żukowska emert. z Kijowa, Marja Chelchowska ob. z Kijowa, Władysław Lipiński ksiądz z Garwolina, Edward Gryglaszewski ob. z Charkowa, Józef Szwagerus ob. z Węgrowska, Jan Zalewski ob. z Sokołowa, Aleksander Józefi podpor. z Łowicza, Krzysztof Nowicki sędzia z Kowla, Wiktor Janczewski ob. z Siedlec. Hotel Słowiński: Lucjan Anerszlas leśniczy z Suwałk, Dawid Brzeziński kup. z Łomży, Tomasz Zalewski ob. z Nasielska, Kazimierz Lepkowski ob. z Nieszawy, Henryk Czekański z wł. fund. z Ciechanowa, L. Kraszewski ksiądz z Ostrowa.

TABELA WYGRANYCH

w szóstym dniu ciągnięcia V-ej klasy 151-ej Loterii klasycznej. Dnia 14 grudnia 1888-go roku. Nr Wygr. rs. 60 400 98 200 1081 200 2385 40,000 2674 200 2899 400 3091 2,000 3648 200 4467 400 6896 200 7298 400

Po Rs. 100 wygrały NN-ra: 1134 4095 1763 4990 1784 5465 2953 5898

Po Rs. 80 wygrały NN-ra: 112047 4059 6343 8463 10453 12734 14497 16383 18656 21117

Table with multiple columns of numbers representing lottery results, including rows for Po Rs. 100 and Po Rs. 80.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

— Pani Paulinie. — W razie nałożenia akcyzy perfumy, naturalnie, podróżują. Ale nie drzyj pani... puder i ołówki do brwi będą po dawniej cenie. — Pani B. K. — Wkrótce w tej kwestji pomówimy obszerniej. — Pani Stankiewiczowej. — Świętych jest kilkadziesiąt tysięcy, a w kalendarzu tylko 365 dni—to rozwiązuje kwestję. — Panu W. S. — Towarzystwo dotąd zawiazane nie zostało, jak tylko koncesja będzie wydana, podamy szczegóły.

— Nieznanemu. — Nawoływać w tym kierunku nie należy dyskredytować, bo nadużywane—w końcu mogą pozostać bez rezultatu. Są cele i potrzeby, do których stosować je można, w danym jednak wypadku, jakkolwiek uznajemy słuszność wywodów i argumentów i szanujemy osobistość p. S., dostatecznego tytułu, jak wspominaliśmy, nie znajdujemy. Zresztą sprawę tę osoba zainteresowana już rozstrzygnęła.

— Autorowi idealistcie. — Porzuc pan raz myśl o miss Z. i zajmij się pracą, a przestaniez się „drgać“ literaturą, która panu—o ile wnosić można z prób dotychczasowych—nie dobrze nie wywróży! — Panu A. Łobodzie. — Poinformuje najlepiej p. Władysław Mickiewicz, Paryż, ul. Guénégaud, 7. — Panu Wit. Łasz. — Nie umiemy.

— Panu Stanisławowi L. z ul. Świętojerskiej. — Prosimy o adres i o bliższą wiadomość co do rodzaju pomocy. — Panu Ad. mowi Białemu. — Poinformuje sekretarz Towarzystwa dobroczynności, p. Heppen, Krak.-Przedm., 62. — Ks. A. R. — Ks. Lubomirski, hr. Krasński, Bloch, Goldstand, Wertheim, hr. Walewski i w. in. — Panu Andrzejowi Dł. w Dąbrowie. — P. J. przyjeżdża nie w celu poszukiwania swoich krewnych, którzy mu nie zgineli, lecz dla skonstruowania robotników fabrycznych. — Panu Kurowskiemu. — Rozporządzenia o ksiązkach hebrajskich dotąd nie rozciągnięto na Królestwo. — Panu Kar. J. Sz. — Wszystkie tygodniki. Należy wnieść podanie do dyrekcji.

— Potrzebującemu. — Wiele rzeczy zasługuje na przekład—należy się jednak porozumieć z księgarzami nakładowcami i wydawcami, z których niejedyn możeby podał warunki dogodne. — Panu Sigma. — 6, wyraźnie sześć „numerów“ nadesłanych nam przez sz. pana wierszy, z możliwą uwagą odczytaliśmy. W jednym „numerze“ uderzyło nas wyznaczenie: „pusto w pokoju, uczęć się nie mogę...“ To źle, odpowiadamy, to bardzo źle! Uczęć się trzeba koniecznie—choćby dlatego, żeby nie pisać: „myśl ma ulata wśród wzgórz i błonia... wśród sosnowy bór“ i t. p. Od gramatyki osobliwsze jeszcze rymowanie. Rymuje sz. pan np. poczęte i... drzewo (?), namyślał i... wysłał, wiatr i... świat! Niech pan się uczy—radzimy szczerze i życzliwie. — Nerwowemu. — Skoro lekarz zabronił panu środków znieczulających, widocznie miał ku temu przyczynę; środków znieczulających zęb bez wyrwania go medycyna nie posiada, gdyby nawet miała, byłoby bezcelowe, operacja wyrwania zęba nie jest przecież tak bolesna, ani tak niebezpieczna. — Panu B. P., 30-letniemu prenumeratorem. — Doktorzy: Wł. Orłowski i Karol Zagórski. — Pani Helenie Ger. w Łomży. — W sprawie wynalazku udzieli informacji sekretarz Towarzystwa przemysłu i handlu, inż. Diehl, Krak.-Przedm., 66. — Panu Very Cur. w Łodzi. — A, jaki pan niedomyślny!...

KOMITET TOWARZYSTWA CYKLISTÓW w Warszawie

zawiadania, iż w dniu wczorajszym zostało otwartą Slizgawka urządzona na torze letnim przy ulicy Marszałkowskiej 57 (przystanek kolei konnej). (1267)

— Skład węgla kamiennych i drzewnych Pstrokońskiego Krucza 10, dla dogodności Publiczności upoważnił p. Szalas, Nicala Nr 6, do przyjmowania obstalunków. (3767)

— Skład Węgla Daniela Dawidsohn, Mazowiecka Nr 6, Telefon Nr 408, sprzedaje węgle z najlepszej kopalni Hr. Renard. (3428)

Rozkład jazdy na kolejach żelaznych od dnia 13-go listopada.

Table with columns for POCIĄGI, Odchodzą, and Przychodzą, listing train routes like Warszawsko-Wiedeńska, Kurjerski, and Nadwiślańska.